

Quod vnum exortu candidum est, dum pube- Quomodo
scit, rubrum, vbi maturuit adeo nigrum, vt ma- reponenda
nus sanguineo tingat colore, qui moris acerbis & seruanda
optimè eluitur. De repositione & diuturnitate, mora.
Berytius hæc posteritatis memoriæ mandauit.
Mora in vitreo vase diligenter condita plurimo
tempore durant, proprio ipsorum iusculo & vi-
no demersa, ac diligenter operata, modò non fue-
rint nimium matura, vieta, & flaccida, seu lan-
guida.

Arboris Persicæ ac eius pomi cura, auxi-
lia, & secreta. CAP. X.

Persicis scatent Gallica rura, & maximè vi- Quibus lo-
neta. Proueniunt locis qualibuscunque: sed cis proue-
frondibus, pomis, & durabilitate præcellunt, si niat Persica,
calidum cœlum, arenosumque solum, nec non a- malus.
ridum sortiantur, quemadmodum scripsit Palla-
dius, & ante illū Plinius. Frigidis locis & maxi- Frigida loca
mè ventosis, nisi obiectu aliquo defendantur, ci- & ventosa,
tò interit hæc arbor: quæ plurimum lætatur suo- persicis exo-
rum foliorum stercoreatione, & opportuna abla- ia.
queatione. Ossa in pastinatis arcis sunt ponenda,
binis à se pedibus separata, vt cùm ibi plātæ cre- Quomodo
uerint, commodè transferri possint. Nec debent ponenda
altiùs duobus aut tribus digitis obrui, cacumine persicorum
deorsum verso. Dum teneræ erunt germina, sæpè ossa.
herbis circumfossa liberari cupiunt, transferriq; Quando &
post bimatam scrobe breui. Sed à se non longè quomodo
statuendæ erunt arbusculæ, vt à calore Solis se transferen-
inueniri excusent ac defendât. Quæ si irrigentur da persica
poma ferent maiora: nam assiduo potu hæc ar- arbor.
bor inebriari desiderat, maximè per æstatem: nec
alia est quæ coloniam frequenter mutare liben-
L 5 tiùs

**Velatior ē-
uadat malus
Perfica.**

**Remediū lā-
guida & ta-
bescentis
perfica.**

**Ne à vermi-
bus infeste-
tur, aut à
pruinis pe-
riclitetur.**

**Vt perfica
sine ossibus
producatur.**

**Modus inge-
niosus vt hat
perfica exi-
miæ magni-
tudinis.**

tius sustineat. Habitu multò leuior euadet, vt Flo-
rentinus in suis testatus est Georgicis, si simulāt-
que poma perfica ederimus, illorum ossa pona-
mus & conseramus, carnis parte aliqua in eis re-
licta. Verūm, cū arbor hæc celerem sentiat fe-
nestiam, pruno aut amygdalo amarę inferendam
esse præcipiunt Græci. Quæ si languida videbitur,
veteris vini fæces aquæ mistas oportebit in-
fundere: & frequenti aggestione cumulare, ve-
spertinòque humore iuuare, ac obiectis vmbra-
culis defendere, si ardore Solis ficcata contabe-
scat. In quam rem etiam proderit serpentis spo-
lium appendere. Si vermibus infestatur, cinere a-
murcæ misto exstinguentur: vel bouis vrina cum
aceri tertia parte confusa. Si à pruinis periclitat-
ur, sterqus illi ingeratur: vel vini fæces cum aqua
permistæ: vel, quod magis prodest, aqua in qua
faba fuerit incocta. Contra vitia omnia proficit
spartū alligatum, vel suspensa ramis sparteæ. Po-
ma perfica sine ossibus tibi cōparabis, vt in suis
Georgicis tradit Africanus, si in perforatum in-
ferne truncum, excisa medulla, salicis vel corni
palum adegeris. Vt perfica admirandæ magnitu-
dinis tibi compares, amygdalas item ac nuces &
similia, accipies tres vel quatuor nucleos ex illis,
quos ita coaptabis vt corpus vnum constituere
videantur. Hos iunctos, & si opus fuerit, colliga-
tos, in vas aliquod terra stercoreata plenum im-
mittes plantabis ac sepelies: sed ita vt vas illud
foramen habeat in operculo per quod nucleorū
germen exire cogatur. Sic fiet vt nuclei illi in vnā
coalescant arborē, quæ suo tempore fructus exi-
miæ magnitudinis ac pulchritudinis edet ac pro-
feret. Sunt qui nucleos nō in vas, sed fistulam aut
tubu-

tubulū terra saturum mittant. Si id multo lenius
& facilius tibi comparare voles, diligenter inter-
legenda erunt persica illa, quæ parua & languida
apparebunt, nimiaque vbertate matrem onera-
bunt: vt arboris succus ad reliquorum nutriti-
ta conuertatur. Sic enim saluæ copia in paucio-
res fetus se conferens, illos altit saginabit incre-
mento, ac maiores reddet. Si rugosa nascantur
persica aut putrida, iubet Palladius circa inum
truncum corticem recidi: & cum inde modicus
effluxerit humor, argilla vel paleato luto plagā
contegi. Si caduca & deslua fuerint persica, nu-
daris radicibus, cunei lentisci vel terebinthi adi-
gantur: aut arbori terebratæ in medio, palus sali-
cis imprimatur. Si inscripta & figurata nasci cu-
pis, ex Democriti consilio id assequeris, si excisa
aut derafa carne pomi, os triduo in aqua made-
scat: & aperto sensim ligno, nucleis exclusus æ-
neo stylo cortice tenus, quibus placebit literis
aut figuris non profundè exaretur: deinde in suū
alueolum remittatur, & commissis carinulis, fi-
mo, charta, aut folijs inuoluatur, & seratur, rige-
tūque si opus erit: quidquid enim in eo nucleo
scripseris, aut figuraueris, enatum inde pomum
illud repræsentabit. Quod si voles rubrum ha-
bere, idipsum, eodem affirmate Democrito, ob-
tinebis, rosas purpureis sub arbore confitis. Vel si
in ossium internos sinus, post septem dies, quan-
do patefieri incipiunt (nam totidem diebus ob-
ruta ossa sponte fatiscunt) cinnabarim vel miniū
infundas: & strictim obligata ossa illa, vt coha-
reant simul cum suis nucleis, adhibita omni cura
sepelias: sic rubra intus & in cute sua dabunt ar-
bores persica. Si alium quemuis infuderis colo-
rem,

Via alia &
modus faci-
lior.

Ne sint ru-
gosa persica
aut putria.

Ne caduca
& deslua
sint persica.

Quomodo
inscripta &
figurata na-
scentur per-
sica.

Vt rubra na-
scentur per-
sica.

Notanda
quæ pulchra.

Perficorum
genera tria.

Perfica san-
guinea &
flaua.

Præcocia,
ante perlica
& armenia-
ca.

Popularibus
perficis ni-
hil fugacius.
Quomodo
custodienda
perfica.

Aduertenda
quia pul-
chra.

Corbelliana
perfica.

rem, saporem aut odorem, in similem nata pro-
genies degenerabit. Hic penè præteribam perficorum genera: quæ tria vulgo obseruari solent. Vnum populare, cuique notum: quod sub æstatis finem consuevit maturescere, citius, tardius, pro cœli & soli natura. Alterum ex re duracinū dicitur, quod caro ossi tam pertinaciter hæreat, vt auelli nequeat: Pressum vulgus nuncupat, quia interiori ligno caro, ceu agglutinata apprimitur. In quo etiam genere inueniuntur, quæ sanguinea pulpa, & succo manus inficiant: adhæc, quæ cotoneorum more, intus & extra valde flauescant. Tertium genus præcox & antepersicum appellatur, olim Armeniacum, initio ætatis maturescens, & cætera perfica longè præueniens: ex quo nomen habet: dicique solet à nostratibus Abriocum. Alia sunt genera olitorio mangonio, & inficionis adulterio prognata, quæ hic prudens omitto. Popularibus primi generis, Plinij seculo nihil fuit fugacius, nam longissima decerptis erat bidui mora, & ob id cogebant se venundari, vt scribit. Duracina, Palladio autore, muria et oxymelite condita, vel aceto mulso, optimè seruantur. Eadem detractis ossibus, prunorum more, in Sole vel clibano ficcantur. Sæpè etiam ossibus exemptis, melle condiuntur, sapore grato ac iucundo. Seruantur præterea si umbilicus eorum, gutta picis calentis oppleatur, & ita sapax innatare cogatur, vase diligenter clauso. Quæ omnia etiam præcocibus, & alijs carne duriore & minùs aquea constantibus, qualia sunt Parisiensibus Corbelliana, facillè accommodari poterunt: ijs præterea quæ loco sicco & lapidoso nascuntur.

Arbo.